

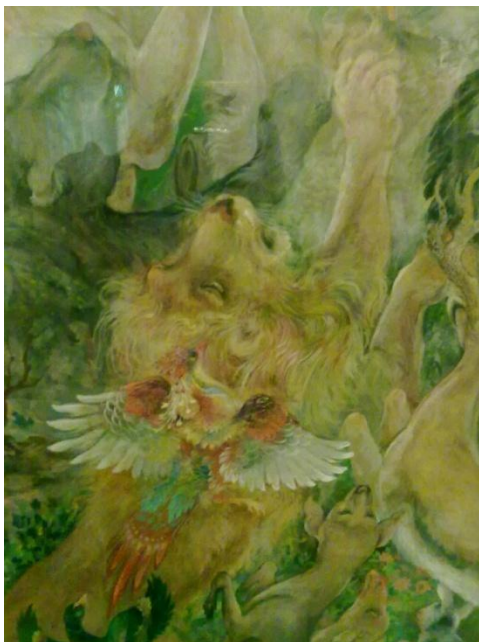
ستایش پروردگار

لاله محمد پور



جدیدترین شاهکار استاد محمود فرشچیان با نام ستایش پروردگاردر بهمن ماه ۱۳۹۰ و با حضور خود استاد فرشچیان رونمایی گردید اثری زیبا که با دستان توانمند استاد در سن ۸۳ سالگی به تصویر کشیده شد. تکنیک این اثر اکریلیک می باشد همچنین شایان ذکر است که مضمون این اثر از عبارت یسبح لله ما فی السموات و العرض.....گرفته شده که چندین مرتبه در قرآن به آن اشاره شده است با نگاه کردن این اثر زیبا می بینیم که تمامی موجوداتی که در این دنیای هستی وجود دارند همگی به سوی نور و وجود لایزال الهی با حالتی ملتسانه و در عین خشوع ایستاده اند از حیوانات وحشی گرفته تا جن و انس همگی با دستانی پر از خواهش والتماس خدای خود را می ستایند.

در اینجا به سوره هایی از قرآن کریم که چنین عباراتی را دارند اشاره می کنیم: قرآن کریم می فرماید ذره ای از ذرات عالم نیست که پرستنده حق نباشد، همچنانکه انسانی نیست ولو نا آگاهانه که پرستنده حق نباشد. تنها شما خدا را تسبیح نمی کنید و حمد و ثنا نمی گوئید، همه اشیاء خدا را تسبیح می کنند و حمد و ثنا می گویند. در این زمینه آیاتی داریم:



«سبح لله ما فی السماوات و الأرض و هو العزیز الحکیم؛

هر چه در زمین و آسمانهاست همه به تسبیح و ستایش یکتا خدای که مقتدر و حکیم است مشغولند» (سوره حدید/ آیه ۱).

«سبح لله ما فی السماوات و ما فی الأرض و هو العزیز

الحکیم؛ هرچه در زمین و آسمانهاست همه به تسبیح و ستایش یکتا خدای که مقتدر و حکیم است مشغولند»(سوره حشر آیه ۱).

«یسبح له ما فی السماوات و الأرض و هو العزیز الحکیم؛ و

آنچه در آسمانها و زمین است همه به تسبیح و ستایش (اوصاف) جمال و جلالش مشغولند و اوست یکتا خدای مقتدر حکیم»(سوره حشر آیه ۲۴).

«**يسبح لله ما في السموات و ما في الأرض له الملك و له الحمد؛** هرچه در زمین و آسمانهاست همه به تسبیح و ستایش خدا مشغولند که ملک هستی و ستایش عالم برای اوست» (سوره تغابن آیه ۱).

«**و ان من شیء إلا یسبح بحمده و لكن لا تفقهون تسبیحهم؛** و هیچ موجودی نیست جز آنکه ذکرش تسبیح و ستایش حضرت اوست ولیکن شما تسبیح آنها را فهم نمی کنید» (سوره اسراء آیه ۴۴).

اما قرآن در جای دیگری می گوید: همه موجودات خدا را سجود می کنند، حتی خورشید و ماه و ستاره هم خدا را سجود می کنند، که البته معلوم است مقصود این نیست که مثلا خورشید هم یک پیشانی دارد و پیشانی اش را روی خاک می گذارد، نه، سجده کردن انسان که نمایشگر منتهای خضوع است برای این است که روحش خالص شود و تلطیف پیدا کند.

بعضی آیات دیگر داریم که در آن آیات مطلب به شکل دیگری بیان شده است، مثلا بیان شده که جمادات یا نباتات و یا حیوانات یا فلان مقام مقدس معنوی الهی، همگی تسبیح و حمد خدا می کردند. قرآن در سوره مبارکه "ص" درباره داوود پیغمبر چنین می گوید: «**و اذکر عبدنا داوود ذا الاید انه اواب؛** یاد کن بنده ما داوود نیرومند را، او بسیار بازگشت کننده به خدا بود، یعنی از غیر خدا بریده و به خدا پیوسته بود». بعد می گوید: «**انا سخرنا الجبال معه یسبحن بالعشی و الاشرار و الطیر محشوره کل له اواب؛** ما کوه ها را مسخر ساختیم که شامگاهان و بامدادان نیایش می کردند و پرندگان را گرد آوردیم که همه به سوی او باز می گشتند».

این هم آیات دیگری به این مضمون. از جمله همین آیات (سوره نور است) که باز نظیرش در قرآن هست. در اینجا مخاطب شخص پیغمبر اکرم است، می فرماید: «**الم تر ان الله یسبح له من فی السموات و الارض؛** ای پیغمبر! آیا ندیده ای که هر که در آسمانها و زمین است، و نیز پرندگانی که در پروازند خدای را تسبیح می گویند؟ بالاتر اینکه بعد می گوید: «**کل قد علم صلاته و تسبیحه؛** هر کدام از اینها کوهها، درختها، مرغها، انسانها و هر موجودی که تسبیح می کنند به تسبیح و نماز خود آگاهند ، «. گفتیم یک جا تعبیر به "تسبیح" و "حمد" می کند و یک جا تعبیر به "سجود" اینجا اصلا تعبیر به "صلاة" کرده است، گو اینکه بعضی مفسرین گفته اند مقصود از "صلاة" دعاست که همان نماز است، روح نماز هم دعاست. خود قرآن تعبیر به "صلاة" کرده است: اینها نماز دارند و به نماز خودشان آگاهند و خدای آنها هم به کار آنها آگاه است.

تسبیح موجودات و ماهیت آن در قرآن

تسبیح به معنای منزه داشتن است که با زبان انجام شود و به این دلیل با صیغه مضارع تعبیر شده است که استمرار را بفهماند. برخی از مفسرین بر این عقیده اند که کلام منحصر در آواز نیست، بلکه هر چه که از مقاصد کشف و بهره برداری کند، کلام است. و چون همه موجودات به طور صریح از وحدانیت رب خود در ربوبیت کشف می کنند و او را از هر نقص و عیبی منزه می دارند، پس باید گفت که آسمان و زمین خدا را تسبیح می کنند. (علامه طباطبایی تفسیر المیزان، جلد ۱۳: ۱۴۹)

برخی دیگر از مفسرین بر این نظرند که تسبیح برای تمامی موجودات از قبیل لفظ و صوت است و هر موجودی برای خود لغتی دارد که هر کلمه اش برای معنایی وضع شده است، ولی حواس ما زبان سایر موجودات را درک نمی کند. برخی نیز هر نوع تسبیحی را برای موجودات قائل اند. در حدیث آمده که روزی شخصی از پیامبر اکرم (ص)

معجزه ای خواست، حضرت نه دانه ریگ را در دست گرفت و از آنان خواست تا خدای را تسبیح گویند. آن شخص گفت ما شنیدیم که ریگها تسبیح می گفتند و وقتی ریگها را به زمین می گذاشتند، ساکت می شدند و چون در دست آن حضرت قرار می گرفتند، مشغول تسبیح می شدند. همه آسمانهای هفت گانه و زمین و موجوداتی که در بین آنها هستند همه او را منزه می دارند و هیچ موجودی نیست، مگر آنکه با حسش خداوند را منزه می دارد ولی شما تسبیح آنها را نمی فهمید که او همواره بردبار و آموزنده است.

امواج و اصواتی که از موجودات منتشر می شوند

در تایید نظر اخیر باید گفت: فرکانسهایی که گوش طبیعی قادر به شنیدن آنهاست، بین ۲۰ تا ۲۰۰۰۰ هرتز قرار دارند و اصوات خارج از این محدوده شنوایی برای انسان سکوت است اما تعداد چشم گیری از جانوران قادر به شنیدن در محدوده فرا صوت هستند. مثلا در محیط های دریایی آرام اگر انسان یک میکروفون زیر آبی را به داخل یک جزیره مرجانی فرو برد ناگهان در جهانی که تا آن زمان خاموش به نظر می آمد سر و صداهای وحشتناکی خواهد شنید اما چون پرده صماخ گوش انسان قادر نیست با دامنه های نوسانی نسبتا کوتاه و پراثری صوت منتقله در آب به نوسان در آید، این اصوات برای او غیر قابل شنیدن هستند. (ویتوس و دروشر، جانوران چگونه می بینند...) حال آیا در تایید آیات فوق می توان نتیجه گرفت که ذکر و تسبیح این موجودات تسبیح تکوینی است که علامه طباطبایی می فرماید از نوع نطق است، منتها در حدود شنوایی ما نیست در مورد موجودات بی جان همان گونه که در مورد تسبیح سنگ ریزه در دست پیامبر اکرم (ص) نقل شده مطلب جالبتر است. زیرا در علوم ثابت شده که ملکولها و اتمها قادرند طول موجهای ویژه ای را در گستره طیف موجهای الکترو مغناطیسی جذب و نشر کنند.

آیا انتشار این امواج توسط تمام ذرت، تسبیح آنها نیست؟!!!!

آنچه که مسلم است بنا به آیه >> تسبیح له السموات السبع و الارض و من فیهن و ان من شی الا یسبح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم انه کان حلیمًا غفورًا <<- اسرا ۲۴-

همه موجودات در حال تسبیح خداوند هستند، پس آیا می توان جمله > فضاها بین ستاره ای فضایی پر از امواج است را این گونه خواند: فضاها بین ستاره ای، فضا هایی پر از تسبیح خدای متعال هستند؟!<
خداوند توفیق عبادت را به همه ما عنایت بفرماید.....

منابع:

-قرآن کریم

-تفسیر علامه طباطبایی

-سایت ویکی پدیا